

Sensizlik İstirabım Ve Ben Öfke Kusuyorum Yokluğuna

– Toprak · 17 Mart 2010

Yađmur duasına çıktım...
Hadi ıslat beni!
Son şiir bu,
Edilen son kelam.
Sonsuzdur aşklar en az şiirler kadar...

Fincanımda çayım buz kesmiş,
Ve ben kaçınıcı kibriti çakıyorum sigarama...
Bilmiyorum!
Dumanın büyüünde, gözlerin düşlerimi yağmalayan,
Uyumak haram, ilk ışık girene dek kanıma.
Göç var yüređimden,
Uzak şehirlere, çöllere.
Bir köşede ağlarım bir zamanlar,
Say ki; çocukluk...
Ve say ki;dişlerimi sıkarak izliyorum bu oyunu!
Kaçınıcı mevsimin koordinatları yaşanmamış ömrüme işlenen?
Hangi sürrealist romanda geçiyordu bu ayrılık,
Ve biz bunu yaşadık!

Üzülme!
Üzülme diyorlar biliyorum sana da...
Kağnısında kaç yalnızlık taşıyor bu yürek?...
Bilmezler...
Kulağıma çalınan fısıltılarda ondan,
Biliyorum...
Suya çamur bulaştığında darılır iklimler!
Olmayacak duaya kulluk etmedik ki biz,
Yalvarsak el açıp Yaradana,
Yanlığ istikamette bulunmuşuz biz!

Bu gerçeklik üşütüyor bedenimi...
Bu acımasızlık yakıyor beni!

.Askerlik anısı olarak kalmıyor ayrılık,
Ahşap sıralar misali zımparayla kurutulmuyor!
Babamın ilk tokadı kadar acı,
Annemin azarlarından daha betermiş yalnızlık...
Suçlu muyduk dersin?
Gizli saklı sabaha uyanırken...
Suçlu muyduk?
Boy boy resimlerimiz olsa ortalıkta,
Manasız kavgalarla gelsek gündeme...
Aynı şehrin ikindisinde buluşsak dar caddelerde,,
Her an her dakika yılışsak bedenlerimize...
Daha masum olurduk belki de...

Ağlamak zor derlerdi hani,
Yürek kan ağlasa da gözler tek damla düşürmezdi oysa ki!
Yelkovan dalga geçiyor,
Güneş bensiz yükseliyor.
Sokaklarda ezan sesi,
Taze ekmekler zehir tadında.
Baharı düşünmeye gücüm kalmadı,
Seni yaşadığım saatlerde tükettim baharlarımı.
Köşe başında bir dilenciyim bu saatten sonra,
Sokaklarda bir deli!
Belki sakalına ak düşmüş bir ihtiyar,
Ya da babanın sıcak nefesi...
Hepsinde benim kokum var bundan sonra!

Başım öne eğildiği vakit
Görünmez bir hançer saplanıyor yüreğime...
Aklın der gibisin...
Koca bir günde seni özlemeye doyamadım ki!

Mimiklerin olmayacak bundan sonra,
O ağırbaşlı uysal kız olmayacak!
Gözlerim yine dolacak,
Damlalarım yalnızlığa karışacak...
Sel olacak, yokluğuna ağlayacak...
Ağzımı bıçak açmasa belki daha iyi,
Dilim işlevini unutacak!

Bu şiirde son olamaz;
Senin varlığın bir şiire sığmadı...
Yokluğunda tek şiirle anlatılamaz.
Aşk gücenirdi...
Sevdim dediğimde..!
Artık tek isyan edemez yokluğunda.
Ömrümde bir vurgun,
Daha doğrusu bu bir yürek sarsıntısı.
Tarifi imkansız...
Enkaz altına gömdük yüreğimizi...

Sahiden de yok musun bu gecenin sabahına?
Hiç olmayacak mısın bir daha?
Sen öyle sanıyorsun...
Sen gittin!
İçimden nefesini alabildin mi?
Sen bittin!
Yüreğimde sevdanı çürütebildin mi?
Sen ağladın!
Acıdan damlalar düşmedi mi toprağıma?
Atilla İlhan boşuna mı yazdı yani!
"Ayrılıkta sevdaya dahil,
Çünkü ayrılanlar hala sevgili..."

kmlfrk